

h. 107, 15.

Y d
6116

ANALECTA QVAEDAM LITTERARIA
HISTORIAE LYCEI NIVEMONTANI

INSERVIENTIA
SECUNDO MEMORIAE TRADIT,

QVIBVS

INSPECTORES LYCEI
GRAVISSIMOS

SENATVM AMPLISSIMVM,
SACRORVM MINISTROS MAXIME REVERENDOS,
CETEROSQVE REI NOSTRAE FAVTORES
EGREGIOS,

VT

SOLEMNI COLLEGAE ET CANTORIS LYCEI INAUGVRATIONI

d. XXI. M. Febr.

H. L. Q. C. PERAGENDAE

BENIVOLE INTERSINT

HVMANISSIME ROGAT

M. CAROLVS HENRICVS TROMLERS.

Sacror. Minist. Primus, Lyc. Ephorus et Dioeces. Cygn. Adjunctus Primar. Reg. Teut. Societ.
Goetting. er Lat. Ien. Soc. Hon.

SCHNEEBERGAE,
TYPIS DAN. HEINR. FVLDI.

ANNO 1810
HISTORICIS LIBRIS

DESCRIPTIO

LIBRARIUS

GRAVISSIMUS

LIBRARIUS

DESCRIPTIO

Magna fane primis bonarum artium magistris debetur gratia et
 grata memoria, quorum opera et studio Scholis publicis vel cul-
 tus aliquis lumenque, vel vtilitas et commodior expeditiorque tam docendi,
 quam discendi ratio accessit, vel pueri in litteris humanioribus et morum
 studio profecerunt adeo, vt altiora studiorum incrementa capere posthac,
 et bono publico prodesse possent. *Nec parua, ipso Melanchthone iudice,*
pars est gubernationis institutio adolescentiae, etiamsi a Centauris et Cyclopi-
bis deridetur. Quin, ab ingeniorum officinis bene constitutis pendere sa-
 lutem communem et ecclesiae et rei publicae, easque ideo summorum in
 rep. virorum prouida cura omnino dignas esse, omnes fere hac nostra aetate
 fatentur miro consensu. Quae res cum inprimis anno superiori, solenni-
 tate quadam et opportunitate sic ferente, obuersaretur animo, operae pre-
 tium esse duxi, vt eiusmodi commoda, quibus Summum Numen Lyceum
 nostrum

nostrum inde a primis incunabulis per longam annorum seriem ornatum reddidit, in memoriam redigerem, mihiq; apud animum proponerem, non nulla Analecta Litteraria, quae ad historiam Scholae ciuicæ facere viderentur, litteris mandare. Quod quidem institutum, cum nec displicuisse, nec molestum lectoribus fastidium attulisse intelligerem, age iam, vbi recens creato, et ex more institutoque maiorum, iussuque Superiorum inaugurando Scholae doctori et Chori Symphoniaci rectori proludendum est, sustineamus persequi. Ac primum quidem aequi lectores non mirabuntur, si, quae in priori commentatiuncula praetermissa erant, hic legent suppleta. Video enim iam, campum fuisse ampliorem, quam quem pauculis pagellis emetiri possemus.

De *Io. Foerstero*, Theologo illo eximio, et ludi nostri antea Rectore, *Witten* in *Mem. Theol.* p. 67-71. multa praeclara narravit, interque ea quoque haec: *Quatuor decennis quasi puer in Schneebergensem tum temporis celebrem ludum deportatus est, vbi M. Iusto Schelhammero et M. Paulo Leudelio, eximiis atque doctissimis Praeceptoribus, non modo latinam atque graecam litteraturam uberius hausit, sed et initia hebraeae linguae, imo aliquam Dialecticae et Sphaericae cognitionem reportauit.* Quibus artibus instructus A. 1593. in Acad. Lips. venit. Et hic monendum esse censeo, nomen *Lemmelii* vitiatum fuisse in *Leudelium* vel a typhotheta, vel a librario. Posterius enim nomen Schola nostra prorsus ignorat.

M. Balth. Meisnero, Conr. A. 1647. rebus humanis exempto, et in priori comment. iure laudato, successerat *M. Mich. Listius*, Ricobacensis, Variscis Eruditus, quos terra haec Advocatorum magno numero protulit, alique, merito accensendus, dissertatione *de Claritate Natalium Balduinorum* insignis, postea ad Prorektoris munus in Ill. Gymnasio Altenburg. euocatus, de cuius vita meritisque, vti spes facta est, tempore opportuno vir celeb.

celeb. eruditissimusque *Christ. Henr. Laurentius*, Gymn. ejusdem Prof. excellenter meritis, amicus pie colendus, vberius expositurus est. *M. Christ. Amos Burgeri*, olim Rect. scriptis addenda sunt duo alia non contemnenda, nimirum *de Turpitudine calumniae Apopspasmation Morale*, A. 1688. 4. nec non *de ratione futurorum Contingentium* Progr. A. 1691 hic edit.

Io. Bonitii commemoratis scriptis et ingenii speciminibus insuper annumerandam esse *dissert. theol. de Turri Eder ad Genes. 35. 21. et Mich. 4, 8.* Praeside *D. Valent. Alberto* Lipf. A. 1689. habitam editamque, me monuit Sacror. Numburg. Antistes S. R. Doctissimusque, *Car. Aug. Lenckius*, Bonitii ex filia nepos, tanto aucto dignissimus, mihiq. amicissimus. Sed non ita pridem alia Bonitii elucubrata, quae huc vsque me laetuerant, a Fautore, auro contra mihi cariore *Christ. Guilielm. Frid. Schmidio*, eruditissimo illo et rei metallicae peritissimo metallifodinarum in Tractu Frib. Praefecto praeclare merenti, dono transmissa sunt; quorum argumenta hic L. B. habe: *Profusio*, qua, *lectionem Veterum Rom. Ictorum multum conferre ad rectius intelligendos et explicandos auctores Classicos*, exemplis sat bene multis ac pererudite iuit demonstratum, ed. Cygn. 1695. 4. digna, quae denuo typis mandaretur. *Dissertationes III. de Diis Magnis*, hic A. 1696. seqq. 4. vulgatae. *Progr. de Moribus Atheniensium in Terentio notatis*, A. 1698. 4. Quibus mihi liceat adiungere *Carmen Elegans*, solemnitati dicatum, qua Mons Niueus Friderico Augusto, Elect. Sax. homagium praestabat d. XI. Iun. 1695. apud nos formis exscriptum f.

Nec hic praetermittenda est *Memoria Urbani Godofredi Siberi*, nostri Iudi primum Rectoris, deinde *S. T. D. Antiquitatt. Eccles. P. P. O. et ad aed. D. Thom. Past. excellenter promeriti*, d. XV. Iun. 1741. *placide exstinc.*

extincti, Progr. funebri renouata, Lips. eod. a. et Fol. excusa, quam beneuole mecum communicauit S. R. Doctissimusque *M. Godofr. Gulielm. Straussius*, Sacr. Ricobac. Antistes et Dioec. Plau. Adj. optime meritus, amicus egregius; nec non *Elogium* eiusdem Siberi, cuius auctor est *Io. Mart. Chladenius* in *Opuscl. Acad.* p. 223 - 368. quodque scriptum limatissimum legi sane meretur.

Promissi mei probe memor, Cippum, quem memoriae ac pietatis causa *Christiano Freytagio*, LL. AA. M. Philologo percelebri, ac de Lyceo in montibus niueis efflorente Prorektoris titulo optime merito, praematura vero morte et in aetatis flore cum gemitu luctuque Musarum XVII. Kal. Ian. A. MDCCVI. abrepto, Schola nostra erigi curauit, non quidem maiusculis, quibus exscriptus est, litteris, sed minusculis, nec seruato linearum discrimine, quia chartae parcendum erat, his pagellis interferturus sum. Est autem hic:

S. M. F. S.

Conditus heic est *Christianus Freytagius*, Philologus insignis, et doctrina laudabili, sagaci iudicandi facultate, industria incomparabili, et meritorum gloria longe multumque excellens, multisque honoribus integre et cum optima laude cum in patria urbe, tum *Vitembergae* in Saxonibus perfunctus; qui in uinis Deo religionem, Superioribus obsequium, Collegis mutuum amicitiae vinculum Sacratione nexu addixit. Musas amauit, et in illarum assidua consortione vitam tranquillus et sine mentis perturbatione, remotus ab inani vitae strepitu transegit. *Annales saeculorum* habuit in numerato, et ex illis vitae rationem, civitate Bonisque adplaudentibus, sapienter instituit, tantasque res domi meditando perquisiuit, quantas vix alius legendo absolueri potest. Vitam auspiciatus est A. D. MDCLXXX. in montibus Sudetibus, eamque A. D. MDCCVI. in iisdem feliciter, auspice Deo, laboribus indefessis ac morbo suis

pro.

proprio fractus; cum aeterna hereditate commutavit. *Animus vivit, Caelitumque consuetudine perfruitur. Corpus terra tegit gloria, quae apud posteros, Musas ac Heredes semper salua integraque permanebit. Hoc supremi officii momentum Civitas Sueb. Conlegae, discipuli, vna cum Heredibus moestis ac moerentibus in sempiternam honoris memoriam gloriamque, nulla temporum iniquitate delendam P. C. MDCCVI.*

Breuibis modo *Io. Dopperti* R. in priori comment. memineramus, chartae arctis finibus praepediti, quo minus plura de eo proferremus. Quot vero, quantaque ipsius in elegantiore doctrinam et Scholam nostram merita fuerint, neminem puto posse fugere, nisi scriptorum eius plane expertem et ignarum. Quamque eximiae existimationis fuerit apud *Schurzfleischi*um, *Bergerum*, *Mosheimium*, *Walchium*, *Hottingerum*, *Scheuchzerum*, aliosque per plures, quos parva distinguit gloria; id diserte loquuntur elogia, ab his ipsi impertita, et mutuum litterarum commercium. Vitam vna cum scriptis enarravit *II. Programmatibus* A. 1740. seq. Fol. hic vulgatis *Dan. Traugott Mullerus*, quam germanice a me redditam et aliquibus accessio- nibus locupletatam b. *Bidermannus* inseruit *Nou. Actis Scholast.* P. III. Amplissimam copiosissimamque eius doctrinam olent inprimis *Commentatt.* XVIII. ab A. 1703 - 1712. forma partim maiori, partim quarta editae de *Tribus Numis, quibus impressa cernitur Augustorum Caligulae, Neronis et Galbae effigies, cum manu porrecta ordines circumstantes pro Romanorum more adloquens*; vid. *Nou. Litt. Germ.* ad A. 1704. p. 54. et *Ludovici Hist. Scholar.* P. V. p. 183. seq. quae commentationes rarissime iunctim apparent; plurima enim exempla, in ciuitate olim obuia, illud infelicissimum incendium, quod A. 1719. monti nostro tam exitiale fuit, absumfit. Mihi certe non nisi octo eiusmodi prolusiones sunt supersites. Olent vero et eius ingentem eruditionem *Commentatt.* X. ad *Loc. Ammiani Marcell.* L. XXII. c. 16, de *Alexandria*, ab A. 1714 - 1719. 4. editae, itidemque rarif-

rarissimae; et *Commentationes XVIII. de Scriptoribus, qui doctrinae thesauris et stili ornatu Saeculum VII. et sequentia, sicque ipsam Barbariem illustrarunt*, ab A. 1725 - 1735. quo rebus humanis interesse desit, foras datae, 4. In iis telam exorsam pertexuit vsque ad finem Saec. IX. Percelebrem illum Dantisc. Theologum, *D. Frid. Gulielm. Kraftium*, recorder, cognita argumenti vtilitate, affectum fuisse desiderio, vt aliquis eruditorum, huic non impar operi, continuaret et ad vmbilicum perduceret illam historiae litterariae partem. Certe post Doppertum doctissimus Familiae Benedictinae Monachus *P. Magnoldus Ziegelbaur in Nono Rei Litter. Ord. S. Bened. Conspectu* P. I. Vol. I. Ratisb. 1739. et *Christiani V. Corin Vestigijs doctrinae elegantioris in media mediæ aevi barbarie inter Danos Cimbrisque obuiis*, Kilon. 1776. 4. multa praeclare de hac re disputauere, eorumque, spero, operam operi continuando magno fore adiumento. Firmiter tamen quisque eius farinae elucubrationum lector aequus sententiam *Reimanni* sobriam tenebit, prolata in *Biblioth. Hist. Litt. Crit.* p. 413. sq. Iucundum animo pabulum praebent nonnullae, quae penes me sunt, virorum clarissimorum epistolae ad Doppertum datae, cuius rei documenta dabo duo. Ac *Ioannes* quidem *Jacobus Hottingerus*, Theologus Tigurius, a. d. 24. Aug. A. 1723. quam valde, scribit, pacem concordiamque inter Protestantes sibi habeat commendatam, eius rei testem esse *dissertationem* suam *de connubio veritatis et charitatis in ecclesia Protestantium antissimo*. Praeter opinionem, pergit, et *consilium meum Cl. Hofmannus*, Theologus Tubingensis *Adnotationes in theses* eas publicauit, et, quas vides, *Apogeticas* mihi extorsit, in quibus *declaro*, me *volle* *seruam* hanc recipere. Id vero non impedit, quo minus idem vir *Clarissimus* his meis nuperrime *uindictas* satis prolixas opposuerit, a me tamen non impetraturus, vt datam *silentii fidem* fallam. *Pacis studium* professus *erem* primo illo conatu meo. *Eam* *scriptis* *eristicis* non promotum *iri* certum est. *Expectanda* mihi ergo sunt *tempora* a Deo, quibus tanto bono *ecclesiam* suam *beare* velit; quae *tempora* priusquam

quam terrae immittentur, spero me pacis in sedibus beatis filiorum Dei regnandis possessorem fore. Non desinam interim, quamdiu in terris vixero, Deum precibus sollicitare, ut beneficio isto omnium maxime ecclesiam suam ornare et vesicere dignetur. Ediderat A. 1734. Vir Illustris Io. Guiljelm. de Berger, perenne illud Acad. Viteb. decus, Panegyricum Funebrem Io. Heur. de Berger, Fratris, illi S. C. Maest. in Senatu Aul. Imp. Consil. Vitebergae in Arcis aede 1733. publice dictum, quem omnes Eruditi, uti sane meruit, summis in caelum extulerant laudibus. Quod etsi non ignoraret Bergerus, modestiae tamen Musisque vsque deditus prid. Non. Maias 1735. hunc ad Doppertum transmissum Panegyricum his dedit verbis: *Habes hic a me Panegyricum, quem expectas. In quo si plus pietatis, quam elegantiae, repereris, ignosces, pro humanitate Tua singulari, dolori, quo, non tam fratrem, prosequor, quam Patrem. Adiicio alia paucula, quae arripere ex pluribus potui inter multas gravesque occupationes. Nunc enim curis familiae herciscundae distringor, quibus haud satis, ut nosti, cum Musis nostris convenire solet. Vita sine litteris mors est. cet. Quam multi Dopperti institutione assidua, ductu et exemplo Musis litantes ad solidam utriusque linguae et historiae vniuersae cognitionem adspirauerint, testantur exempla priore anno adducta, maxime vero elogia latina ingenti numero Discipulis suis in Academias abeuntibus scripta, et, quia litteras auctor male pingeret, typis mandata; quae si cui pereensere volupe fuerit, ea cum euentibus prosperisque laudatorum discipulorum successibus accurate patet. conspirauisse; id quod exemplis aliquibus probare volumus. Cum Theologus Virebergenfis D. Car. Gottlob Hofmannus A. 1721. Scholam nostram cum Vniuersitate Litterarum Lipsi. commutaret, hic eius studiorum moderator praecipuus in elegantissimo Elogio dixit inter alia plura haec: *Ipsa Graecarum litterarum dignitas et spes in latis Musarum campis pede feliciore progrediendi stimulauit Car. Gottlob Hofmannum, Sneberg. iuuenem probae spei et verum nostrae Scholae decus, suorumque delictum, alterum filium Michaelis, nostri Prorektoris* — —, ut mente matura adhuc aetate*

*commigraret in Graeciam, et domi pariter ac publice varias auctorum classes scrutaretur. Etiam Latii ornamenta et prisca mundi ac Euandri tempora non posthabuit, nec hospes exiit in illis disciplinis, quae religionis fundamenta et rationis morumque normam, iuxta praecepta pangendi et dicendi, annexa Hebraeorum lingua pro Scholae instituto aperiunt. — — Sic eas ad novas Musas auspicato per dilecti Hofmanne, nominisque tui decus adimpleas; tua studia Deus perfundat rore altissimo. Pectori meo tua memoria manebit insculpta, quam indices laetiora in ardua doctrinae palaestra incrementa magis magisque commendabunt. Christianum vero Hauschildium, Niuemont. Reg. quondam Polon. et Elect. Sax. a sermonibus sacris in aula habendis, duobus eruditis dissertat. Viteb. habitis de Pastore Aegyptiis inuiso, ad Genes. 46, 34. illisque in Nouo Thesauro Theol. Philol. Theod. Hasaei et Conr. Ikenii, Lugd. Bat. 1722. repetitis, aliisque ingenii foetibus celebrem, Fautorem illum mihi olim valde propensum, et post fata etiamnum pie a me vnerandum, hoc cohonestauit elogio: *Is quidem iuuenis, honesta quaeuis a prima pueritia sectatus, incredibili contentione animi impedimenta, quibus progressio in studiis, egestate pressis, alias retardari solet, vicit; utilissimos libros vndique conquisiuit ac legendo triuit, et saepiuscule acutas quorundam Criticorum delirationes ridendo notauit. Ex Graecis Homerum et Demosthenem, ex Latinis vero Liuium Tacitumque lectione iungi, et publice et domi instituta, sibi reddidit familiares. Exegeteos sacrae et sermonum, exomologesi peccatorum publicae in Schola praemitti solitorum, specimina aliquot, eaque non infelici sorte elaborata, mihi augurandi causam praebent, Hauschildium meum aliquando bonum oraculorum diuinorum interpretem et oratorem sacrum futurum. His in Schola patria beneformatis ciuibus alium iungamus, Christ. Fridericum Fischerum, Celsisf. Comir. Rutheno-Gerani quondam a Concionibus Aulae, posteaque Ephoriae Salaeburgensis Antistitem et oppidi Concionatorem primum. Habuerat is patrum Salom. Fridericum, l. V. D. celeberr. et nostrae ciuitatis Consullem Splendidissimum, patrem vero Christ. Fridericum, metalliferi Tractus Niue-**

Niuemontani Praefectum inclytum, omnis rei metallicae cognitione longe excellentem, virum optimum; quem moriturum, constat, testamento reliquisse bis centum Thalers, eo consilio sapientissimo, ut pubes metallica, licet omni Sabbathi die publice in doctrina christiana institui solita, insuper quavis tres praecipuos dies anni festos praecedente vigilia solide de rebus diuinis erudiretur, ac de immensis per Seruatorem Optimum generi humano partis beneficiis moneretur. Quod testamentum variis, quibus primum premebatur, difficultatibus, eiusdem filius memoratus, liberavit, et decreto *Frid. Augusti*, Reg. Pol. et Elect. Sax. A. 1736. d. 29. Oct. edito, adiutus ratum fecit. Sed redeamus ad filium. Is paternarum virtutum lenociniis et natalium splendore allectus iuuenis in Schola nostra litterarum elegantiss, morumque probitati omnem nauarat operam, et sanioribus placitis innixus indolem exercuerat sic, ut famam egregii discipuli sibi pararet, constanterque fruaret, variaeque doctrinae copiam colligeret. *In spem*, sic *Dop-pertus* augurabatur, *venio, fore, ut, quod cepit institutum, firmo mentis robore seruet, magis magisque expoliat inter Musas Lipsienses, et hoc ornamento cinctus de familia splendidissima, de re litteraria et ecclesia bene probeque mereatur.* Dum Vitebergae litterarum causa morabatur *Vindicias Epilogi Orat. Domin.* Praeside *D. Chladenio* defendit strenue; Lipsiae vero A. 1723. *de duplici amicitiae politicae specie* disputavit, ac 1724. *Dissert. Epist. qua Philia Dea Graecorum Romanorumque sistitur*, Schneebergae edidit, eruditam eam et bene latinam. Ex iis, quae hactenus narrauimus, facile est ad coniiciendum, rem nostram ab initio huius seculi longe laetiozem, eamque diuturniorem, quam antea steterit, fasque haud puto, non gratulari isti aetati. Ludi enim ordinibus praefecti erant magistri, quos eruditionis fama commendabat, qui veteres in oculis habebant, pacem et concordiam sancte colebant, intentisque omnibus animi ingenique neruis discipulos, ad meliora studia certatim festinantes, effingebant. Nullis eos unquam vel inuidiae vel simultatis stimulis agitato quisquam est expertus; quin potius vno hoc

saluberrimo consilio eo nisos esse constat, ut quisque salutem pueritiae pro virium modulo procuraret. Quo magistrorum laudabili exemplo plerique discipulorum excitati in amplexus Musarum quasi impetu quodam vehementiori ruebant, et otium, illam adolescentum pestem, cane peius et angue fugiebant; verbo ut dicam, haec communis et docendi et discendi solertia, cupiditas et commoditas et doctoribus et discipulis in deliciis fuit. Quibus omnibus effectum est, ut bono optime consuleretur publico. Id vero etiam silentii peplo non est tegendum, eo tempore non paucos in ciuitate fuisse, qui litteras non ignorarent meliores, ac singulari in viros doctos et artes ingenuas ferrentur propensione, iustumque eis pretium statuerent; neminemque facile fuisse in vrbe, notum est, qui rem Scholasticam fastidiret. Sed de ea re aliorum sit iudicium, qui ex ea aetate superstitis sunt; nec enim dicendo exaequare vniuersa illa commoda iam sustineo. Dopperto, vltra sex lustra de Schola immortaliter promerito, et de magistris et discipulis, quibus, quicquid suppellectilis librariae vel pecuniolae caelebs reliquit, testamento legauerat, post fata adhuc bene merenti, successit A. 1735. Venerandus Senex *Michael Hofmannus*, Hoekendorpio Misn. primum ludi Neostadiensis propter Schneebergam moderator, mirificus instituendae ac poliendae iuuentutis artifex, quem Ampliss. Senatus ob praeclaram, quae erat conspicua, Philologiae cognitionem, suauissimamque docendi rationem A. 1692. e sparta lautiori vocauerat primum ad munus Collegae IV, et A. 1707. Conrectoris obeundum, istoque cum omnium bonorum plausu et ingenti discipulorum fructu viginti et octo fere annos functus, adit tandem Rectoris munia, quae quoque per aliquot annos bene administravit, et confectus senio mortalitatis legi satisfecit; vir sedulus, in docendo rationis grammaticae tenacissimus, disertus, Scholisque tam publicis quam priuatis ad amissim satisfaciens, nihilque magis curans, quam ut recte factorum conscius, et tranquillus et forte sua contentus vitam transigeret. Vbi quid otiosi supererat, quod pauillum fuisse nouimus, id horti abs se culti

deli-

deliciis impendit, et, liberorum olim corolla adhuc cinctus, vtilibus cum eis confabulationibus, imprimis vero institutioni filiorum, quibus instillabat pietatis ac virtutis semina, quosque Graeciae Latineque pascere cupediis. Natu minor fuit Theologus Vitebergensis laudatissimus; et ex hoc filio nepos *Lib. Baro de Hofmann*, Tractatu suo *de Officiis Ferrariis*, Cur. Regnit. duabus P. P. nuper edito, aliisque scriptis clarus. Scripta Michaelis praecipua sunt: *de Columbibus Dodonaeis*, A. 1746. *de Geniis Veterum*, eod. A. et *de Veterum Gymnastis* A. 1747. f. editae commentationes. Exuvias eius tegit marmor pulcherrimum, aurea inscriptione ornatum in coemeterio ciuico. Collegam is habuerat Parentem meum eheu desideratissimum, *M. Ioannem Ernestum Tromlerum*, Conr. cuius vitam et Scripta exhibent partim *D. Ludovici Hist. Gymn. et Scholar. cel.* P. V. p. 199. seq. partim *Bidern. Nou. Act. Schol.* T. I. P. 8. a p. 590. 606. Nolim ego esse patris laudator, ne videar adulator. Testimonia tamen duumvirorum fide dignissimorum, quibuscum in societatem muneris venerat, diuque satis versatus erat, non possum non, quin hic apponam, ex quibus, qualis fuerit, B. L. patebit. Vnus est Theol. Lipsiens. *D. Vrb. Godof. Siberus*, quem prima comment. ostendimus dissertationem *Epist. de Lipsia litterar. indulgent. Patrona et Ingenior. ampliss. Suscitatrice scripisse*. In ea vero p. VIII. *Vestra*, dicit, *Academia dedit Io. Ern. Tromlerum, Schneebergensem, eruditissimum virum, ac poetam, qualem Apollo sibi fingeret, felicissimum, meliore profecto fortuna dignissimum, quippe quem non inferioribus subselliis, sed ampliori et nobiliori orchestrae praeparastis, quemque nuper S. R. Patris et Praesulis Zwicav. D. Christ. Gotth. Blumbergii oris ita laudatum esse recorder: Lipsiam cum hoc viro amplissimas dotes ad nos transmississe. rel. Alter est Doppertus, qui in Epist. quadam Grat. A. 1710. edita sic eum alloquitur: Fortuna nos coniunxit, scholaeque commune iugum nobis imposuit, et deliciae amicitiae semper integrae fuerunt, quas fors tua ad bona ingenia excolenda nata familiaritate nexuque necessitudinis adstrictiore magis co-*

pulauit. Quoties te Collega Snauiſſime, adii, Muſasque tuas frequentauit, toties mirifico gaudio delibutus fui; ſemper mihi placuiſti, et in te, tamquam in germano Sigalionis cultore, et omnis ſapientiae propagatore ſummum cepi oblectamentum. Praeclare, et ad uberem largamque bonae frugis meſſem iuuentutem noſtram informaſti. In te virtutum omnium mater habitauit, pietas, et veluti ſuum fixit domicilium, quam filiae loco ſemper modeſtia, pudor, laborandi alacritas et laudabilis continentia comitatae fuerunt. etc. Diem is obiit ſupremum d. 13. Iul. A. 1737. Quod reliquum eſt, ciuibus iam olim fatiſ innotuit, Parentem in conſcribenda Ciuitatis noſtrae hiſtoria *Melzerum* magnopere adiuuiſſe, ac poſtea multa in hoc opere emendaſſe et addidiſſe, quae tamen, quippe in ſingulas ſcidas coniecta, poſt fata eius, curatorum tutorumque vel inſcitia vel incuria, plane periere. Eam igitur ſpem, quam olim doctiſſimus et cuiuſuis artis metallicae callentiſſimus Vir *Adolphus Beyerus*, Praef. huius loci metallicae Syndicus inſigniter meritus, in egregio vtiliſſimoque opere ſuo *Otiorum Metallicor. P. III. p. 10.* locupletanda ex ſcriniis Patris et ſic denuo edendae Hiſtoriae Schneeb. lectoribus fecerat, vna, neceſſe eſt, periſſe. Super eſt tamen commercium litterarium *Melzerum* inter et *Tromlerum*, memorabilia de rebus in Sudetibus poſthac geſtis complexum, poſteris que forte non nihil profuturum.

Ex grata remiſcendi lege, et quod diſcipulorum aliquot in ludo noſtro inſtitutorum, et muneribus et ſcriptis celebratorum paſſim meminimus, hic breuibus commemoremus *Chriſtophorum Bauerum*, Niuemontanum, ex diſciplina Hofmanni potiſſimum ac *Tromleri* et Saxii profectum, illum Philoſ. et AA. poſtea Doctorem, Dioecef. Wurcenſis Antiſtitem, Senatus ibidem Sacri Senatorem et Primarium Animorum Curatorem, optime meritum, A. 1778. fato ſuo functum, Virum ſane erudiſſimum, et ſcriptis variis, tam latine quam germanice exaratis, et cum plauſu vel ab ipſo *B. Ernestio* exceptis, celebrem, qui patriae nominis ſui meritorumque

inſig-

insignium luce et benefactorum fama multum conciliauit honoris. De cuius ortu, studiorum ratione, vitae genere ac scriptis cum mihi varia suppetant, vt et de iis, quae ad perficienda haec analecta litteraria pertinent, si Deus vitam, otium et opportunitatem concesserit, alio tempore ea deprotram. Nos vero Deo Immortali pro cunctis hisce maioribus nostris beneficiis praestitis, ac pro diuina tutela et flore studiorum meliorum conseruato, quo nostrum Lyceum ad hunc vsque diem dignatus est, deuota mente gratias persoluamus, eumque precemur, velit, quaecunque pro salute Scholae perenni vota concipiuntur, aure non auersa audire, sed rata habere. Atque ad ea vota facienda nos praepremis solennitas illa videtur prouocare, qua futuro die XXI. Febr. Vir Praenobilissimus Doctissimusque *Christianus Godofredus Thomas*, Lengfelda-Variscus, ille quondam in celeberrima Schola Thomana et Litterarum Vniuersitate Lipsiensi a litteris graecis latinisque, nec non arte Musica probe instructus, exercitatusque et non ita pridem *Cantor et Lycei Collega* a *Senatu Praecellentissimo Amplissimoque* lectus, ex more veteri publice inaugurandus est. Quapropter flagranti desiderio et omni obseruantiae cultu exoptatam honorificamque *Grauissimorum Lycei Curatorum, Ampliff. Senatus, Venerandorum Sacerdotum*, cunctorumque *Litteratorum* et rei nostrae *Fautorum* praesentiam exoramus, nobisque auitam Patrum in litteras propensionem certo pollicemur, qua me, de eo, quod Scholis in vniuersum publicis hac aetate perperam culpae datur, dicturum, Inaugurandum vero de litteris felicitatis verae parentibus, Verba facturum, audire non dedignabuntur. Quam quidem beniuolentiam et magistris Lycei calcar addituram, et in studiosae iuuentutis animis stimulum acriorem ad litteras virtutemque moturam esse ominamur. P. P. Schneebergae Dom. Esto Mihi,
A. R. S. MDCCCLXXXVII.

QKyd6/116

X2972913

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

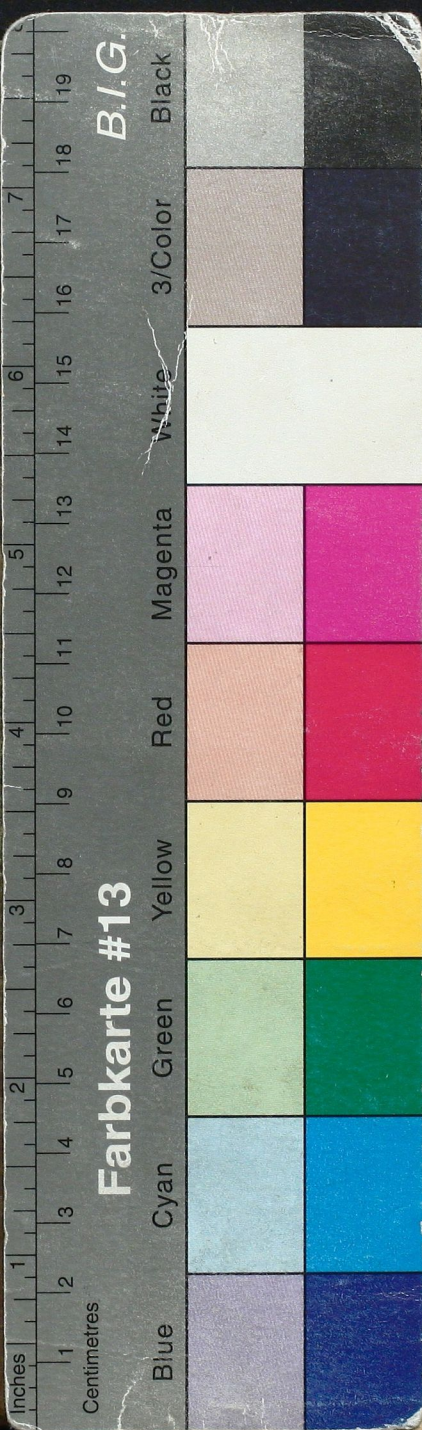

n.c.

VD18

B.I.G.

Farbkarte #13

Yd
6116

A QVAEDAM LITTERARIA
LYCEI NIVEMONTANI
INSERVIENTIA
MEMORIAE TRADIT,

QVIBVS

TORES LYCEI
VISSIMOS

AMPLISSIMVM,
STROS MAXIME REVERENDOS,
REI NOSTRAE FAVTORES
EGREGIOS,

VT

T CANTORIS LYCEI INAVGVRATIONI
d. XXI. M. Febr.

Q. C. PERAGENDAE
IVOLE INTERSINT
IVMANISSIME ROGAT

HENRICVS TROMLERS,

us et Dioeces. Cygn. Adjunctus Primar. Reg. Teut. Societ.
ting. et Lat. Ien. Soc. Hon.

HNEEBERGAE,
AN. HEINR. FVLDI